

CLEVELANDSKA AMERIKA.
IZHAJA V TOREK IN PETEK.

NAROČNINA:

Za Ameriko \$2.00
Za Evrope \$3.00
Za Cleveland po pošti \$2.50
Posamezne številke po 3 centi.

Dopolni tukaj podpis in ohranost se ne presegajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se posluži na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
6112 ST. CLAIR AVE. N. E.
CLEVELAND, O.

HOWARD KALISH, Publisher
LOUIS J. PIRK, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovensko (Kranjčevi) in
the City of Cleveland and elsewhere. Ad er
ting r. ten on request.

TEL. CUY. PRINCETON 186

Entered as second-class matter January
8th, 1909, at the post office at Cleveland, O.
under the Act of March 3, 1879.

No. 7. Friday, Jan. 22, 1914.

CHAS. M. KLEIN & CO. 83

Eno spoznanje.

Naša domovina v Avstriji je v svojem značaju izrazito poljedelska zemlja. Poljedelstvo je osnovna podlaga našega naravnega življenja. Zato pa je dolžnost vlade v vseh vladnih organov, da posvečuje poljedelstvu največjo pozornost, kajti če ima slovenski kmet dejan v letino, bo s tem povzročil, da se revščina in siromaščina kolikor mogoče oddalji od našega naroda.

Vojska in vojskino stanje so nam odkrile eno tako značilno pojav: Vse zle posledice sedanje vojške so najhitre zadele kmeta, dočim nismo mogli do sedaj opaziti niti enega samega dejstva, ki bi pomagalo kmetu. Pač pa se mora danes kmet boriti s pomanjkanjem agrarnega kredita, nadalje nima delavskih močij, in se mnogo drugega. Zato pa poljedelstvo sedaj neznančno trpi. Pridelkov bo manj, ker bo manj rok za obdelovanje polja, in to bo zoper uplivalo na sprošno draginjo ali celo lakovito v Avstriji. Veliko, veliko potrosi pa seveda tudi veliko pokupi posebno poljedelskih pridelkov. Kmet je dobivajo velike svote denarja za svoje blago, in tako pride zoper denar med narod. Toda v našo žalost, se to godi samo v drugih državah, v Avstriji ne. Zato ni prav nič čudnega, da mora poljedelstvo Avstrije pač nositi vsa bojna bremena, toda v zameno od države ne dobri ničesar, da bi se dvignilo. Zato pa bo v Avstriji čimprej sledila lakovota, ker vlada ni prizadljena, da pomaga kmetu. V starokrajskih časopisih in zapisih, ki jih posiljajo naši znanci iz stare domovine, vidimo, da vlada v Avstriji strašna draginja, dočim se iz Nemčije, kjer vlada mnogo pomaže kmetom, poroča, da imajo tam živila isto čeno kot pred vojško, a v Rusiji — na prebivalstvo vsega preveč, hrana je skoro na pol zaston, in pisma, ki jih pišejo slovenski ujetniki iz Rusije, govore, da se imajo vsi jaka dobro in imajo vsega v izobilju.

Ako gremo iskat vzroke temu pomanjkanju v Avstriji, dobitno kot glavni vzrok desorganizacijo, pomanjkanje, kar se tiče poljedelskih premetov. Saj v Avstriji niti najpotrebevnešega nimajo: mleče, žita. Vlada mora sedaj izdajati vsakrstne prepise, kako naj prebivalstvo mesa žitno moko s krompirjem in drugimi pridelki, da ne zmanjka moke. Sedaj zvoni, ko je toča že povila. V mnogih krajih je zmanjkallo fižola, ki je eno glavnih branilnih sredstev naroda. Da je pa nesreča še večja, je bila lanska letna v Avstriji nekako srednje vrste. Pridelalo se ni ničesar v obilic. Pa kljub temu bi se dalo shajati, če bi vlada že od pričetka sistematično postopala s pridelki. Kar je prišlo do te velikanske draginje, in kdo ima korist od tega? Poglejmo, kako: Razni agentje vojnih lferantov, so se razali kot deseti bratje med narod in kupovali so od pričetka neponučenega na-

roda vse, kar so kmetje imeli. Liferanti so objubovali visoke cene za pridelke, toda kmet v resnici ni dobil družega v roke kot nekako pobotnico, s katero po toliko in toliko času lahko prejme denar iz državne blagajne. Torej kmet ni imel v prvih sil ne pridelkov, ker so mu jili pokupili, niti denarja, katerega bi potreboval, da bi najel novih močij za obdelovanje. Tako so veletrgovci pokupili vso hrano. Sedaj pa morajo malii trgovci in konsumenti, t. i. navadni ljudje, posebno po mestih, plačevati velikanske cene za hrano, kajti veletrgovci imajo v rokah vse in delajo, kot se njim želji. Po mnogih krajih so agentje pokupili posebno vso zalogu fižola in grana. Dobili so to po 8 vinjarjev liter, ljudje pa morajo danes plačevati v trgovinah po 25 vinjarjev liter za fižol. In tako ga nesramnega odiranja preprečili ljudij avstrijska vlada ne vid, ne bo stopila na prste ljudskim sleparjem, ki bodo jutro popolnoma izstradili. Zato se to godi ravno v Avstriji in ne v Rusiji, ne v Nemčiji ne v Franciji? Zato, ker avstrijski vladi je največ ležeče na tem, da naredi obdrži v temi, da hincjsko en narod na drugega, za pravo narodno blagostanje se pa avstrijska vlada nikdar ni zmenila in se ne bo. In sedaj, ko je komaj pretekli lebrih pet mesecev vojne, so si razili liferanti v Avstriji nagnomadili velikansko premoženje, zidajo pačče, narod pa strada. In namesto, da bi jih vrlada zaprla in jim zaplenila po sleparji pridobljeni premoženje, pa jih celo edkuje, in vsak dan dobi kak tak leparski veletrgovce naslov "komercienta" ali "dvornega zalcčnika". In po pravici. Kajti ti liferanti so znali cesarski lvclobro založiti z vsem potrebnim, v javnosti pa ne pustijo nobenega glasu izmed naroda. Kdo govori o dragih čaših in se pritožuje, ta mora vječo. To je tisti avstrijski blaženi sistem, ki davi in tere vse narode, ki živijo v tej nesrečni državi. Naj navedemo še en učenjaj ljudskega odiranja: Neki liferant na Dunaju je ob pričetku vojne pokupil vso zalogu čokolade treh, tovaren. Kupil jo je za 25.000 kron. Tretji dan jo je pa prodal vladai za 60.000 kron.

Tako se naredi denar. In ko imajo te pijačke denar, ga pa posodijo vlasti za mastne obresti, tako da naredijo trikrat dobleč, slepa vlada pa jim v hvalnostenosti podeli kako medoboj, plemstvo, baronstvo ali celo grofostvo. Tako postanejo iz ljudskih pijačk največje glave v državi, pred katerimi se vse delanja, od tu izvira tudi "božja milost", brez katere tudi las ne pada z glave človeka.

In kakor se je v nevednem lučaju delalo s čokolado, tako se delalo z vsemi poljskimi pridelki. V starem kraju so lansko leto posebno dobro obrodile sljive in česnile. Svet, ki je bil ves zmesan radi vojne, in ves iznenaden nad tolikim pridelkom, ni niti poskušal, da delal žganje iz sljiv. Prišli so agentje in pokupovali vse sljive in česnile, kjer so jih le izvohili. Naredili so sušilice, posilili glijive, in spravili ogromne doblečke, polog tega pa so dobili od samih ostankov teh sljiv in česnili toliko, kot so za blago plačali, ne računajoč na posušeno sljivo in na žganje, katerega bodoje sedaj ljudstvu za trikratno ceno prodajali. Ravno tako je z lanskim vinskiim pridelkom. Grozdje in kaj posebno obrodilo, toda kar ga je bilo, je bilo izvrstne kakovosti. To priliko so porabili spekulanti. Raztrobil so med nepotcene ljudi, da vino radi vse sploh ne bo imelo nobene veljave, in da se ne bo kupovalo. Trdili so, da se dobi na Tirolskem vino po 7 kron hektoliter. Svet, ki ni podučen, je seveda vrbel tem sleparjem, in judje so se kar trgali, kdo bo prej in ceneje vino prodal sleparjem. Tako so prisile te pijačke zoper do ogromne zaloge vina. Kupovali so vino po 5 do 12 K hektoliter, pozneje so ga pa erarju ali vlačili po 60 kron sto litrov. To je že skrajna hudo-

ja, kateri ni para na svetu. Ameriški trusiti se lahko skrijejo pred avstrijskimi kapitalisti, kar se tiče sleparjev. In se danes pa ubogi narod nima ne krasnih idealov, polne duše. Sicer bi to ne bilo nič čudnega, ker se se danes ne morem dovolj načuditi slučaju, da mi ostal še živ. Po petnemestnem stranovitem boju, ki se ga je udeležil tudi moj polk, sem bil ranjen in zajet in seveda takoj odpeljan z bojnega pozorišča. Ko so nas zbrali vse skupaj, so nas spravili na transportni vlak in hajdi naprej v nam neznane in nove pokrajine. Vozili smo se po lepih v romantičnih pokrajinah. Pevsidi je bila brezkončna ravan, na njej pa ogromni zakladi žita. Bil sem tudi v neštevilnih russkih mestih, od katerih mi je najbolj ugašal Kijev. Peši smo se tudi čez široko reko Volgo. Po tej dolgi, a zelo kratkočasni vožnji smo se končno 17-najsti večer vstavili v malem mestu. Glazovi, ki ležijo ob azijski meji. Odkrito priznam, da je priprsto ljudstvo v vsakem oziru se precej z nami; a dobrošeno in odkritosčno je. Zima je tu že ljetaj, mi izbila več zobi in se je občitala v ježiku. Krogle mu je zdravnik odstranil in rana se je lepo zacelila. Vkljub temu je vojak neprosten dožil da se nahaja v ježiku še nekaj telesce. Pri operaciji, ki jo je izvršil dr. Čačkovič, se je dognalo, da je občital v ježiku eden izmed izbitih zobov. Operacija je popolnoma uspela in vojak je sedaj prost vseh bolečin.

Ko naj se temu pomore? Vlad je prva tukaj, ki bi moral videti, kako se sleparji naredi, saj celo v svobodni Ameriki neprosten zasede v sovjetski državi, in kako jih ne bi incigli v Avstriji, kjer ima vso mor v rokah. Toda liferanti v Avstriji so Nemci, Mažari, zato se jim nič ne gesdi. Enega samega takega slovanskega sleparja bi raztrgali že zdavnaj na kose.

Po vojni čaka slovenske narode v Avstriji ogromno dela, da se osvobodijo od takih ljudskih pijač. Naši kmetje, ki se v svojem potom in s svojo krvjo največ naredijo za vlad, bodo morali biti prvi ljubljenci države. Vsi slovenski kmetje bi morali narediti posamezne nadzorne organizacije, ki bi se vezale v močno enoto, ki bi podpirala slovensko koristi. Sedaj pa, kdo se davimo med seboj, uporablja našo nestolo tujec, ki nas najprvo do krvi izsesa, potem pa napodi v vojno, da prelijemo tam še zadnjo kapljico krvi za — tujca. Naši sinovi umirajo od meča in od — lakovite. Narod, misli!

Iz stare domovine.

Smrt slovenskega igralca.

Anton Verovšek, režiser bivšega slovenskega gledališča, 21. dec. končal trnjevo poi svojega življenja. Po dolgi inučni, bolezni — lotila se ga je jetika — ja zatisnil mirno in lahko svoje oči za vedno. Ž njim je legel v grob menda prvi slovenski igralec po poklicu. Verovškovo ime je oako združeno v razvojem slovenskega gledališča, z razvojem slovenske dramske umetnosti. Ko je bilo slovensko gledališče v najlepšem cvetu, je tudi Anton Verovšek žel kot umetnik največ uspehe. Njegov element so bile zlasti narodne igre. Kdo na Slovenskem ne poznava Verovška kot Kravlja, kot Ježa? A tudi v karakternih vlogah se je Verovšek pokazal pravega globokomislega umetnika, ki je znal ustvariti iz sicer neznačnih vlog naravnost sijajne, umetniške type. Kako umetnik dovršeno je pri primerig vlogi starca "Tuji kruh!" Kdo je videl Verovška v tej vlogi, ga ne pozabi nikoli. V tej in v sličnih vlogah je bil pokojnik neprekosljiv, zares pravi umetnik, poln stvarjajoče sile. S propadanjem slovenskega gledališča je jela pesati tudi Verovškova igralščka umetnost. Čeprav zavrnata bolezni mu je bil razjedati telesne moči in sporedno s tem so jeli pojemati tudi stvarjajoče sile umetnika. Letos so prvič, odkar se je slovenska Talija preselila v svoj novi dom, ostala zaprta vrata slovenskega gledališča, in nimeni zgolj slučaj, da je baš sedaj tudi končal tek svojega bridnosti in prevar polnega življenja umetnik, ki je bil steber tega gledališča vse od početka pa do konca. Slovensko gledališče je zamrlo, po kaj bi zivel sedaj še njega najmarnatejši, najbolj samonikli predstavitelj? Anton Verovšek je izihnil, je zatisnil za vedno trudne oči, njegov prah so položili v večnemu počitku. Slava njegovega spominu!

Umrl je vsled bolezni, ki si jo je nakopal na južnem bojišču mladi in nadpolni učitelj Ivan Ličar, doma iz Trbovelj na Stajerskem, v 25.letu svoje starosti. Simpatični mladenič je bil izborni godbenik in radi svoje miline povsod priljubljen. Zapisu je mlađe ženo.

Pismo iz ruskega vjetništva. Neki slovenski vojak s Primorskega je postal iz vjetniškega tople pisma: "Glazov, 22. novembra 1914. Po usodnih in

mučnih štirih mesecih se zoper oglasa. Mogoče ste me šeli že med tiste, ki so v groznih bolečinah izdhiali svoje krasne idealov, polne duše. Sicer bi to ne bilo nič čudnega, ker se se danes ne morem dovolj načuditi slučaju, da mi ostal še živ. Po petnemestnem stranovitem boju, ki se ga je udeležil tudi moj polk, sem bil ranjen in zajet in seveda takoj odpeljan z bojnega pozorišča. Ko so nas zbrali vse skupaj, so nas spravili na transportni vlak in hajdi naprej v nam neznane in nove pokrajine. Vozili smo se po lepih v romantičnih pokrajinah. Pevsidi je bila brezkončna ravan, na njej pa ogromni zakladi žita. Bil sem tudi v neštevilnih russkih mestih, od katerih mi je najbolj ugašal Kijev. Peši smo se tudi čez široko reko Volgo. Po tej dolgi, a zelo kratkočasni vožnji smo se končno 17-najsti večer vstavili v malem mestu. Glazovi, ki ležijo ob azijski meji. Odkrito priznam, da je priprsto ljudstvo v vsakem oziru se precej z nami; a dobrošeno in odkritosčno je. Zima je tu že ljetaj, mi izbila več zobi in se je občitala v ježiku. Krogle mu je zdravnik odstranil in rana se je lepo zacelila. Vkljub temu je vojak neprosten dožil da se nahaja v ježiku še nekaj telesce. Pri operaciji, ki jo je izvršil dr. Čačkovič, se je dognalo, da je občital v ježiku eden izmed izbitih zobov. Operacija je popolnoma uspela in vojak je sedaj prost vseh bolečin.

nemški luti, si je izmisliš "poročnik" Oton Frikke. Sedaj je policija izpodrezala njegova nadaljnja junastva. Vse, o čemer je govoril, je bilo izmisljeno. Frikke je bil nepošoljšljiv deček ter so ga utaknili v neko vzgojevalnico za zanemarjene otroke. Kaznovan je bil tudi zaradi tatvne ter je tudi hodil kriča potu. Policeja mu je sedaj dala hrano in stanovanje, da ne bo več oproščal avstrijskih generalov.

Iz Bočne pri Gornjem gradu. Grozen je bil tukaj nedeljski večer, dne 13. decembra. Ob 10. uri ponovno se je predsednik nekaj minut vnela tri gospodarska poslopja tukajnjih posestnicov: Fr. Štiglica, Vodviča in Novaška. Ogenj je izbruhnil s tako silo, da se vse živine ni bilo mogoče rešiti: zgorele so tri krave in nekaj svinj. Požar je moral vsekako zaneti: zlomba roka, in nevarnost je bila velika, da bo močen vetru ni zgorela celo vas Bočna. Od vseh strani je hitelo ljudstvo in neuromno reševali, kar se je počačalo do 5. ure zjutraj. Razen domače požarne brambe so gasile z nadčevško silo zlasti šmartenska, gornje grajiva in kavarjanska.

Zob v ježiku. Zanimivo operacijo je izvršil dr. Čačkovič v Zagrebu. Vojaški 29. pehotnega polka Simonu Čatalinoviću je krogla prehlačila spodnjo čelist, mu izbila več zobi in se je občitala v ježiku. Krogle mu je zdravnik odstranil in rana se je lepo zacelila. Vkljub temu je vojak neprosten dožil da se nahaja v ježiku še nekaj telesce. Pri operaciji, ki jo je izvršil dr. Čačkovič, se je dognalo, da je občital v ježiku eden izmed izbitih zobov.

Kolera na Stajerskem. Dne 7. decembra so se pojavili tudi na Stajerskem 3 slučaji kolere, eden v Celju, eden bližu Ptuju.

Umrli je Celju. Umrli je Celju g. Janko Dolnsek, trgovski sotrdnik, sin šolskega sluga v Hrastniku gespoda Franca Dolinšek.

Uniforme čepice za strednje

šole se uvajajo na vseh daljninskih zavodih. Gimnaziji imajo na čepicah črko G, realci črko R, in učiteljčnicu črko

P. uniforme, ki jih je predpisala šolska uprava, se letos, ne bodo nosile.

Kolera na Stajerskem. Dne

7. decembra so se pojavili tudi na Stajerskem 3 slučaji kolere, eden v Celju, eden bližu

Ptuju. Umrl je Celju g. Janko Dolnsek, trgovski sotrdnik, sin šolskega sluga v Hrastniku gespoda Franca Dolinšek.

V Zagrebu se pretekel petek

prvpeljali 686 ranjencev. Po-

razdelili so jih pa zagrebščici bолнišnicah.

Dalje na tretji strani

menit značaj, in zvest pristas narodno — napredne stranke. Kako je bil pri ljudeh priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Bilo je cez 100 ljudi. Kakor tudi ves občinski zbor z g. županom na celu.

Iz Bočne pri Gornjem gradu. Grozen je bil tukaj nedeljski večer, dne 13. dec

Materina Žrtev.

Roman iz časa francoske revolucije.

Francoski spisal:
Victor Hugo.

Za Cl. Am. priredil
L. J. P.

"Ali imas tudi ti grajsčaka?"
"Da, in velikega. Kdo more živeti brez gospodarja?"

"Kje pa je tvoj grajsčak?"

"Ne vem. Zapustil je svojo ddielo. Imenuje se markis de Lantenac, vikomite de Fontenay, princ britanski. Nidar ga nisem videl, toda kljub temu sem njegov podložnik."

"In če bi ga vdel, ali bi ga poslušal?"

"Gotovo. Pogan naj bom, če ne bi. Inajprvo smo dolžni po-korčine Bogu, potem kralju, ki je namesto Boga, potem pa grajsčaku, ki je namestnik kralja. Toda o tem se ne govor. Vi ste ubili brata, in jaz moram ubiti vas."

Stari mož pa odvrne:

"Da, ubil sem twojega brata, in prav sem storil."

"Ino, in kaj potem?"

"Le pripovedujte!" reče star-

rec.

In po trenutku molka še pristavi:

"Kje je pa duoven?"

Mornar ga pogleda. "Duhov-

"Da, duhoven. Pred smrtjo sem dal twojemu bratu duhovna, in tudi ti mi moraš preskrbiti duhovna."

"Jaz ga nimam," reče mornar.

"Radi tebe se lahko pogubi moja duša," reče starec.

Mornar sklene svojo glavo.

"In če jaz zgubim svojo dušo," nadaljuje stari mož, "zgubiš tudi tvojego brata. Čuj! Smilis se mi. Lahko narediš, kar hočš. Kar se tiče mene, sem storil svojo dolžnost; najprvo sem rešil twojega brata potem sem mu pa vzel življenje. In v tem trenutku hočem rešiti twojega dušo. Prenisli, tebe se to-

tiče. Ali čuješ gromenje topov v dalji? Može umirajo tam; zakonski može so tam, ki nikdar več ne bodejo videli svojih žen. Očetju so, ki ne bodejo videli svojih otrok. Bratje, kakor ti, ki ne bodejo več videli svojih bratov. In čegava krivda je? Krivda twojega lastnega brata. Ti veruješ v Boga, kaj ne! Dobro torej, tedaj ti mora biti znano, da prav v tem trenutku trpi Bog. Bog trpi v svojem kristijanskem sinu, kralju Francije, ki je otrok, kakov Jezus Kristus, in ki je zaprt v trdnjavu. Bog trpi v svojih razdejanih cerkvah, Bog trpi v svojih zaničevanih duhovnih. In kaj smo naredili? Mi smo prišli Bogu na pomoč. Če bi bil twoj brat zvest sužabnik, se ne bi zgodila nesreča na ladiji, korveti bi bila celo. Pač pa bi srečno prišli na francosko obalo, in s kraljevo zastavo v rokah, bi prepodili premagalec Boga.

In radi tega smo prišli sem, in moja naloga je, da spolnemkar sem sklenil. Toda ti si proti temu. V tem boju brezbožnikov proti duhovnom, v tem klanju kraljevih morilcev proti kralju, v tej borbi Sata-na zoper Boga, si ti za Santana. Tvoj brat je bil prvi pomičnik hudiča. Ti si za kraljeve morilce proti prestolu, ti si za brezbožnike proti cerkvi. Zadnjo božjo pomoč si nam odvezel iz rok. Zato, ker mene ne bo na mestu — mene, ki predstavljam kralja — bodejo gorele vasi, družine bodejo jokale, duhovni krvaveli, Britanija bo trpela, kralj ostane v jecti, in Jezus Kristus pa v po-manjkanju. In kdo je vse to

povzročil? Ti! Le začni, tebe se tiče. Zanesel sem se na tebe, da boš ravno nasprotno delal. Presleparjen sem bil. Ah da, res je — ustreliti sem dal twojega brata. Tvoj brat je bil pogumen, dal sem mu platio; kriv je bil, kaznoval sem ga. On ni storil svoje dolžnosti, toda jaz sem storil, kar je bilo prav. Im kar sem storil včeraj, bi storil tudi danes. In prisegam pri vseh božjih svetnikih, da bi storil isto z mojim lastnim sinom, če bi pravil nas v tol'ko pogubo. Se-daj si ti mojster. Da. Pomilujem te. Lagal si svojemu kapitanu. Ti, kristijan, in dobil sem to veleizdajo. Ali veš, koga hočeš unčiti? Samega sebe. Ti vzameš moje življenje od kralja, toda svojo večnost zapisiš, hudiču. Prokleto poteni si prodal svoj paradiz. Radi tebe bodejo poganiše na tebe bodejo gorele cerkve, radi tebe bodejo poganiše na dalje topili cerkvene zvonove za topove. Streljali bodejo na može, ki rešujejo duše. In dočim jaz govorim, mogoče strelijo zvonec, ki je zvonil ob twojem rojstvu, na twojo mater. Dobro torej, pomagaj hudiču. Ne odlašaj. Da, obsodil sem twojega brata, toda vedi, da sem jaz orozje v božjih rokata. Ali boš menda obsodil strelo, ki je v oblakih? Nesrečni mladi, strela bo tebe obso-dila. Pomisli, kaj delaš? Toda svobodno ti, da me vržeš v peklo, ti prideš gotovo za menoj. Ti sam boš odgovoren pred Bogom. Torej začni — naredi konec. Jaz sem brez orožja, ti imas pistolo in boda-lo: ubij me!"

In ko je stari mož govoril

te besede, se je mornar ves spreminil. Velike potne kaple mu kapljajo s čela. Tresel se je kot listje drevesa ob viharju. Ko je pa starec skončal svoj govor, pada na kole-nata.

"Oprostite mi, gospod, oprostite!" krči. "Vi govorite kot Bog. Kriv sem. Moj brat je storil krivico. Naredil bom vse, da se oprostim krivde. Zapovedujte nad menoj. Zapovete, jaz bom ubo-gal."

"Odpuščam ti!" reče stari mož.

DRUGO POGLAJE.

Spomin kmeta je vreden ka-pitanove učenosti:

Hrana v šalupi ni bila brez koristi. Oba begunci sta brodarila že šestintrideset ur po morju. Celo noč sta bila na vodi, seveda noč je bila pre-jasna za ljudi, ki hočejo po-bogniti.

Prvič sta moralci skrbeli, da prideta do francoskega ob-reja, pač pa proti zalivu Jersey. Slíšala sta zadnji strel korvete, kakov zadnje rohnenje leva, katerega so ustrelili lovci. Potem pa je nastal molk na obširni morski gladini.

Halmalo je bil izvrsten mornar. Delal je kar čudeže moči in izurenost. Veter je ponehal, in vodovje se je umirilo. Halmalo se je umaknil petčnam. Potem je pa prisel v zaliv St. Michiel, kjer je bilo pristanisce za križarke.

Na večer drugača dneva nekako eno uro pred solčnim zahodom, je Halmalo zapustil s svojim potnikom coln v zaliv St. Michiel. Tla na obrežju so bila trdna in se niso udirala.

"Monsieur," reče Halmalo, "ob izlivu reke Huisnesa, Ali naj korakam jaz naprej ali naj vam sledim?"

"Ničesar od tega."

Halmalo začuden pogleda potnika.

Starec pa nadaljuje: "Hal-malo, lociti se morava. Ne nega kmeta na obrežju. Samo koristi nama ničesar, če sva

skupaj. Mora jih biti tisoč, ali pa en sam."

Potem pa naroči neznan-tjuje Halmalu, kam naj gre. Nad sto vasij in mest mu opis-še, in v vsakem tem mestu ali vasi bo dobil enega ali dva privržence stare kraljeve rod-bine. Tem mora povedati, naj se pravijo na ustajo. Ne da bi se zbirali na odprtih poljih in se združevali, pač pa naj bodejo skriti po sumah in bri-bih, naj se zbirajo v zatisnjih ter naj morijo in sekajo, kar se da, in kar siši na republi-kansko ime. Povsod naj pokaze malo kokardo, katero mu izroči, in na kateri je bila všita kraljeva lilia - fleur-de-lis. Naj pravljajo kraljevimi za-tpinkom, da stoe Anglezi na njih strani, in da se zberoge tekmo enega meseca njih pet-sto tisoč po številu. Bila je ve-šanska naloga za preproste-ga mornarja, toda vezala ga je sklep pokorščina do starega gospoda. Zapomni si je natančno vsa povelja in obljubil, da spolne vsa povelja do skrajne natančnosti.

"In če se vse to posreči?" vpraša Halmalo.

"Potem postaneš kavalir re-da sv. Ludovika."

"Kakor moj brat, in če se mi ponesreči, tedaj me ustrelite?"

"Kakor twojega brata."

"Tako je."

Stari mož sklene glavo, in zdelo se je, da je globoko za-mišljen. Ko se prebudi iz svoje sna, je bil sam. Le temna črta na horizontu je še kazala, kje je Halmalo.

Solnce je pravkar zatonilo. Morski ptici so prihajali od morske gladine sem na obrežje. Kačji pastirji so sumeli zadnje večerne pesni, žabe so regljale uspavalnico. Tako se je živalska narava poslavljala od dneva, toda človeškega glasu ni bilo čuti nikjer. Nobene barke v pristanu, nobene koristi na mračni ničesar, če sva veter je pihal od morja sem/

CETRTA KNIJGA.

Tellmarch.

PRVO POGLAVJE.

Vrh Dune-a.

jem. Glasovi so bili tako blinie, da je starci mož labeo sišal vse, kar so govorili. ni mogel videti oseb, ki so go-vorili. Zdajci se oglaši ženčki glas. "Hiteti moramo. Flechački. Ali gremo po tej poti?"

"Ne, po tej."

"Kako se pravi tej kmetij, kjer smo sedaj stanovali?"

"L'Herbe-en-Pail."

"Ali smo še daleč od nje?"

"Četr ure."

"Hitimo, da dobimo večerjo."

"Teči moramo."

"Toda tvoji otroci so trudni. Samo dve ženski ne morejo nositi treh otrok."

Glej ga spaka, kako je težak. Kakor zeleno Osvladila si sicer malega, da več ne sesa, toda nosiš ga še vedno. Slaba navada. Pusti, da bo hodil. No ce ne moremo hitreje naprej, bo pa naša večerja mirzia."

"O, kako dobre čevljive si pre-skrelba. Prav takе so, kakor bi bile nalač za mene na-rejene."

"Boljše so že kot da bi bili bosa."

"Hitro tec, René—Jean."

Dalje prihodnji.

Naša slivovka je kuhania iz pravih suhih čespljev. Cena 6 steklenic je \$6.50, 12 stek. \$13.

V zalogi imamo tudi čisti tropinjevec, cena 1 gal. \$2, \$2.25 \$2.75 in \$3.

Pristna rudeča Ohio vina: Galona 50, 55, 60, in 65c.

Katavba in Delavare vino 75, in 80c galona.

Za vina računamo posodo za 5 in 10 gl. \$1.00, za 25 gal. \$2.00, za večja naročila je še dodatno brezplačen. Naročila naj se priloži denar ali Money Order in na-tančni naslov.

Za pristnost pihača jamčimo

The Ohio Brandy Distilling COMPANY

6102-04 St. Clair-av. Cleveland, O.

TOVARNIŠKA RAZPRODAJA

KLEIN BROS. 6017-21 St. Clair Ave.

Moška oprava jako dobra.

50c svilnate zavrnice po.....	13c
Moške praznične srajce po.....	39c
Moški fini robci po.....	3c
Moški 50c pasovi po.....	15c
Moške fine nogavice po.....	11c
Moške \$1.50 praznične srajce.....	89c
Moške \$2.50 suknjene hlače po.....	\$1.19
Deske hlače po.....	37c
Moški dežnički po.....	39c

RAZNO.

Suknjene hlače po.....	98c
Fine Worsted hlače po.....	\$1.48
Posledno fine hlače, po.....	32c
Teske, čisto suknjene hlače, po.....	\$2.48
Jopiči fini, sedaj po.....	\$2.48
Finji klobukci po.....	79c
Derby in mehki klobukci po.....	\$1.19
Finji stylish klobukci po.....	\$1.48
Fine kape, sedaj samo.....	9c
Extra fine kape, sedaj po.....	21c
Fine zimske kape po.....	48c

Stotine naših rednih odjemalcev, in stotine, ki niso nikdar kupili pri nas, so se poslužili te velike razprodaje. Mi zlahka vam lahko rečemo, da je to največja prilika, da si nakupite dobro blago. Nikdar še take prilike v celiem mestu. Dobra zimska obleka, čevlji, klobuki, kape, spodnje perilo, srajce in dr. vse to se prodaja po nižjih kot tovarniških cenah. Berite nekaj cen in boste videli, da je ta razprodaja za vas. Pridite prej, predno se vse razproda.

Pridite gotovo k tej razprodaji. Za \$1.00 kupite blaga \$2.00 vredno.

Velika zaloge moških in deskih kap po 9c	Velika zaloge gumijastih ovratnikov po 4c	Velika zaloge moških robcev po 1c eden.	Velika zaloge moških hlač po 69c	Velika zaloge moš